

РЕШЕНИЕ

№ 1285

гр. София, 01.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 16.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **4463** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 13, ал. 5 от Закона за социално подпомагане /ЗСП/.

Образувано е по жалба на Е.-В. В. М., ЕГН [ЕГН], против Заповед № ЗСП/Д-С-КС/1529 О от 04.02.20 г., издадена от Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – К. село, потвърдена с Решение № 22-РД06-0056/26.03.20 г. на Директора на Регионална дирекция за „Социално подпомагане“ – С.-град, с която е отказано отпускане на еднократна социална помощ по реда на чл. 16 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане /ППЗСП/.

С жалбата се иска оспорения акт да бъде отменен, като липсват конкретни доводи в какво се състои неговата незаконосъобразност.

В съдебно заседание жалбоподателят Е. В. В. Б. – редовно уведомена, не се явява и не се представлява.

Ответникът ДИРЕКТОРЪТ НА ДИРЕКЦИЯ СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ - К. СЕЛЮ – редовно уведомен, не изпраща представител.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Въз основа на съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа страна по административно-правния спор:

В административно производство е разглеждана жалбата на Е.-В. В. М., тъй като В. Б. М. не била заинтересована страна да обжалва заповед № ЗСП/Д-С-КС/1529 О от 04.02.20 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - К. село.

Жалбата АО приел за допустима, като подадена в срока по чл. 84, ал. 1 от АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество била неоснователна.

В мотивите си РО, описал че социалните помощи се получават от лица, след като са изчерпани всички възможности за самоиздръжка и за издръжка от лицата по чл. 140 от Семейния кодекс - чл. 11, ал. 2 от ЗСП. Според чл. 12, ал. 2 от ЗСП, отпускането на социалните помощи ставало след преценка на доходите на лицето или семейството, имущественото състояние, семейното положение, здравословното състояние, трудовата заетост, включването на децата в системата на предучилищното и училищно образование в случаите, когато същите подлежали на задължително предучилищното или училищно образование, възрастта, както и други констатирани обстоятелства.

Социалните помощи се отпускали със заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“ или от упълномощено от него длъжностно лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета, което било регламентирано в чл. 13, ал. 2 на ЗСП.

Съгласно чл. 8 от ППЗСП, социалните помощи се отпускали на лица и семейства по настоящ адрес, на който се извършвала и социалната анкета.

Съгласно чл. 16 от ППЗСП, за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности на лицата и семействата можело да се отпуска еднократна помощ веднъж годишно. Следвало да се обърне внимание на обстоятелството, че еднократната помощ не е законово право, а е правна възможност за подпомагане на отделни лица и семейства. Размерът на тази помощ се определяла със заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“ или от упълномощено от него длъжностно лице, като същата се отпускала след извършване на обективна преценка на доходите на лицата и семействата, техните инцидентно възникнали потребности, видът и размерът на конкретната необходимост, както и възможността за помощ от близките, отразена в социален доклад. Посочените в чл. 16 от ППЗСП инцидентно възникнали потребности представлявали потребности, които настъпвали като отклонение от обичайния начин на живот и от бита на отделните лица и семейства, като настъпването им било в резултат на непредвидими, неочаквани, непреодолими събития.

Съгласно чл. 26, ал. 1 от ППЗСП, социалните помощи се отпускали въз основа на заявление-декларация по образец, утвърден от изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане, подадено от пълнолетно лице по настоящ адрес до дирекция „Социално подпомагане“, и след представяне на лична карта/личен паспорт (за справка), с изключение на случаите по чл. 16а.

В разпоредбите на чл. 27, ал. 1 и ал. 2 от ППЗСП било записано, че в срок до 20 дни от подаването на заявление-декларацията социален работник извършвал социална анкета и изготвял социален доклад съгласно образец, утвърден от изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане. Социалната анкета се изразявала в установяване на факти и обстоятелства, които имат отношение в конкретния случай към правото на подпомагане на заявителя и неговото семейство.

Разпоредбата на чл. 27, ал. 3 от ППЗСП гласяла, че социалната анкета включва:

проверки в дома на лицето и/или семейството по, настоящ адрес, проучване и анализиране на документи и събиране на информация.

Съгласно чл. 27, ал. 5 и ал. 6 от ППЗСП, в случай, че поради отсъствие на лицето или семейството проверката не можело да бъде извършена в дома, социалният работник оставял уведомление по образец, утвърден от изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане, в което се определя 3-дневен срок на лицето да се яви в дирекция „Социално подпомагане“ за справка. Ако в срока по ал. 5 лицето не се яви, се правело повторно посещение в дома и ако лицето или семейството отново не може да бъде намерено, се оставяло второ уведомление с указан 3-дневен срок за явяване в дирекция „Социално подпомагане“.

Според разпоредбата на чл. 27, ал. 7 от ППЗСП, ако в срока по ал. 6 лицето не се яви за справка в дирекция „Социално подпомагане“, социалният работник отразявал в социалния доклад всички установени факти и обстоятелства по ал. 3, т. 2 и 3 и правел мотивирано предложение за отказ поради невъзможност за цялостно извършване на социална анкета.

Съгласно чл. 27, ал. 8 от ППЗСП, при извършване на социалната анкета се вземали предвид и всички други констатирани обстоятелства от социален, семеен, битов и здравен характер, отнасящи се до възможността за самоиздръжка и/или помощ от лица, задължени по закон да осигуряват издръжка.

Според § 1, т. 11 от ДР на Закона за социално подпомагане, „Социална анкета“ била дейност по установяване наличието на условията за упражняване на правото на социални помощи, извършена от социални работници в Дирекция „Социално подпомагане“, която се изразявала в проверки в дома на лицето и/или семейството, в проучване на документация и събиране на информация.

От извършената служебна проверка за законосъобразност на обжалвания административен акт и от събраните писмени доказателства се установило, че на 31.10.2019 г. Е.-В. В. М. е подала в дирекция „Социално подпомагане“ - К. село заявление-декларация вх. № ЗСП/Д-С-КС/1529 за отпускане на еднократна помощ за покриване на разноски поради смъртта на дядо ѝ и за заплащане на съдебни разноски. Декларирала е, че е неомъжена, безработна, пенсионер, с определени 72% трудова неработоспособност, живеела сама в тристайно жилище, общинска собственост, на посочения в заявлението-декларация адрес.

По повод на подаденото заявление-декларация бил изготвен социален доклад, според който при служебна проверка в Р. било установено, че няма несъответствие в декларираните данни по отношение на настоящ адрес, семейно положение и трудова заетост. Е.-В. В. М. била неомъжена, в трудоспособна възраст, лице с увреждане, студентка. При двукратните посещения на адреса социални работници не намерили Е. М., а друго семейство и оставили уведомления за явяване на лицето в 3-дневен срок в дирекция „социално подпомагане“ - О. за справка, което не било сторено.

На 20.11.2019 г. социалният работник изготвил социален доклад, в който било направено мотивирано предложение за отказ на помощта по чл. 16 от ППЗСП, тъй като не са представени документи в подкрепа на исканата помощ и не била доказана инцидентно възникнала жизненоважна потребност към момента на подаване на заявлението-декларация, както и не е осъществена цялостната социална анкета.

На 21.11.2019 г е издадена заповед № ЗСП/Д-С-КС/1529 на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - К. село, с която на Е.-В. М. е отказана еднократна помощ на основание чл. 16 от ППЗСП с мотив: „Няма доказана инцидентно възникнала

жизненоважна потребност".

Във връзка с подадена жалба срещу заповедта, с Решение №22-РД06-0026 от 21.01.2020 г. на и. д. Директор на Регионална дирекция „социално подпомагане“ - С.-град била отменена заповед №ЗСП/Д-С-КС/1529 на директора на дирекция „Социално подпомагане" - К. село, като са дадени указания за извършване на социално проучване при спазване на нормативната уредба и произнасяне с нов административен акт.

Изготвен бил нов социален доклад на 04.02.2020 г. от социален работник, според който на 22.01.2020 г. е направена актуална проверка в Р. и било установено, че няма несъответствие в декларираните данни по отношение на настоящ адрес, семейно положение, здравословно състояние и трудова заетост на Е. М..

Направени били две посещения от социални работници при дирекция „Социално подпомагане" - К. село на настоящия адрес на жалбоподателката за извършване на социална анкета: на 22.01.2020 г. и на 28.01.2020 г., като били оставени уведомления по реда на чл. 27, ал. 5 и ал. 6 от ППЗСП. В дадения 3-дневен срок лицето не се явило за справка в дирекцията. Отново било установено, че на адреса живеят други хора.

Направено било мотивирано предложение за отказ на еднократна помощ по чл. 16 от ППЗСП, тъй като и след връщането на преписката за преразглеждане и направените нови две посещения на адреса лицето не се е отзовало на оставените уведомления и не било възможно да се извърши цялостна социална анкета. Не е установено местоживеенето на лицето, както и инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности, налагащи подпомагане.

Издадена била заповед ЗСП/Д-С-КС/1529 О от 04.02.2020 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане" - К. село, с която на Е.-В. В. М. е отказана еднократна помощ на основание чл.16 от ППЗСП с мотив: „Няма доказана инцидентно възникнала жизненоважна потребност". В жалбата си до АО жалбоподателката настоявала за отмяна заповедта поради неспазване на процедурата по изготвяне на предложението и крайното становище на директора на дирекция „Социално подпомагане” - К. село. Към жалбата не са приложени никакви писмени доказателства в подкрепа на твърдяното в нея.

От гореизложеното било видно, че заповед ЗСП/Д-С-КС/1529 О от 04.02.2020 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане” - К. село, с която на Е.-В. В. М. е отказана еднократна помощ на основание чл. 16 от ППЗСП, била правилна и законосъобразна. Налице била невъзможност за цялостно извършване на социална анкета, поради това че лицето не живее на настоящия адрес, посочен в заявлението-декларация, както и няма доказана инцидентно възникнала жизненоважна потребност от помощ по чл. 16 от ППЗСП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Оспорването, като направено от легитимирано лице с правен интерес, в законово установения срок и против административен акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, е процесуално допустимо.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Процесната заповед е издадена от материално и териториално компетентния

административен орган – Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – С.-град, при упражняване на законово регламентирания му правомощия по чл. 13, ал.2 от ЗСП и чл. 28, ал.1 във вр. с чл. 16 от ППЗСП.

Обжалваният административен акт е постановен в изискуемата от закона форма и при спазване на нормативно установените изисквания по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за неговото съдържание. При извършената служебна проверка съдът не констатира нарушения на административно-производствените правила, които да създават вероятност за неистинност на фактите, които административният орган е приел за установени.

Оспорената заповед е постановена и в съответствие с материалноправните разпоредби, на които се основава.

Съгласно разпоредбата на чл. 12, ал.1 от ЗСП, социалните помощи са месечни, целеви и еднократни, като условията и редът за отпускането, изплащането, изменянето, спирането, възобновяването и прекратяването на социалните помощи, се уреждат с правилника за прилагане на този закон с изключение на целевите помощи за отопление, които се уреждат с наредба на министъра на труда и социалната политика /чл. 12, ал. 4 от ЗСП/. В случая жалбоподателката на 31.10.2019 г. е подала в дирекция „Социално подпомагане“ - К. село заявление-декларация вх. № ЗСП/Д-С-КС/1529 за отпускане на еднократна помощ за покриване на разноски поради смъртта на дядо ѝ и за заплащане на съдебни разноски. Декларирала е, че е неомъжена, безработна, пенсионер, с определени 72% трудова неработоспособност, живеела сама в тристайно жилище, общинска собственост, на посочения в заявлението-декларация адрес.

По аргумент от разпоредбата на чл. 16, ал.1 от ППЗСП еднократна социална помощ се отпуска за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности на лицата и семействата, като отпускането на помощта може да е веднъж годишно. От съдържанието на нормата недвусмислено се установява, че помощта се отпуска за задоволяване на потребности, които са възникнали неочаквано, внезапно, инцидентно - в резултат на непредвидими обстоятелства и в отклонение от обичайния начин на живот на молителя, излизащи извън рамките на обичайните му разходи. Еднократната помощ по цитираната разпоредба е само правна възможност (а не безусловно законово право) за подпомагане при непредвидено, неочаквано събитие и невъзможност за преодоляването му, поради липса на собствени средства. В заявлението-декларация, заявителят е посочил като фактическо основание, за искането ѝ за отпускане на търсената социална помощ, за отпускане на еднократна помощ за покриване на разноски поради смъртта на дядо ѝ и за заплащане на съдебни разноски.

От събраните по делото писмени доказателства се установява, че на 31.10.2019 г. Е.-В. В. М. е подала в дирекция „Социално подпомагане“ - К. село заявление-декларация вх. №ЗСП/Д-С-КС/1529 за отпускане на еднократна помощ за покриване на разноски поради смъртта на дядо ѝ и за заплащане на съдебни разноски, Декларирала е, че е неомъжена, безработна, пенсионер, с определени 72% трудова неработоспособност, живеела сама в тристайно жилище, общинска собственост, на посочения в заявлението-декларация адрес.

По повод на подаденото заявление-декларация е изготвен социален доклад, според който при служебна проверка в Р. е установено, че няма несъответствие в декларираните данни по отношение на настоящ адрес, семейно положение и трудова

заетост. Е.-В. В. М. е неомъжена, в трудоспособна възраст, лице с увреждане, студентка. При двукратните посещения на адреса социални работници не са намерили Е. М., а друго семейство и е оставено уведомление за явяване на лицето в 3-дневен срок в дирекция „социално подпомагане“ - О. за справка, което не е сторено. На 20.11.2019 г. социалният работник, направил мотивирано предложение за отказ на помощта по чл. 16 от ППЗСП, тъй като не са представени документи в подкрепа на исканата помощ и не е доказана инцидентно възникнала жизненоважна потребност към момента на подаване на заявлението-декларация, както и не е осъществена цялостната социална анкета.

На 21.11.2019 г. е издадена заповед №ЗСП/Д-С-КС/1529 на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - К. село, с която на Е.-В. М. е отказана еднократна помощ на основание чл. 16 от ППЗСП с мотив: „Няма доказана инцидентно възникнала жизненоважна потребност“.

Във връзка с подадена жалба срещу заповедта, с Решение №22-РД06-0026 от 21.01.2020 г. на и. д. директор на Регионална дирекция за социално подпомагане - С.-град е отменена заповед №ЗСП/Д-С-КС/1529 на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - К. село, като са дадени указания за извършване на социално проучване при спазване на нормативната уредба и произнасяне с нов административен акт.

Изготвен е нов социален доклад на 04.02.2020 г. от социален работник, според който на 22.01.2020 г. е направена актуална проверка в Р. и е установено, че няма несъответствие в декларираните данни по отношение на настоящ адрес, семейно положение, здравословно състояние и трудова заетост на Е. М..

Направени са две посещения от социални работници при дирекция „Социално подпомагане“ - К. село на настоящия адрес на жалбоподателката за извършване на социална анкета: на 22.01.2020 г. и на 28.01.2020 г., като са оставени уведомления по реда на чл. 27, ал. 5 и ал. 6 от ППЗСП. В дадения 3-дневен срок лицето не се явило за справка в дирекцията. Отново е установено, че на адреса живеят други хора.

Направено е мотивирано предложение за отказ на еднократна помощ по чл. 16 от ППЗСП, тъй като и след връщането на преписката за преразглеждане и направените нови две посещения на адреса лицето не се е отзовало на оставените уведомления и не е възможно да се извърши цялостна социална анкета. Не е установено местоживеенето на лицето, както и инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности, налагащи подпомагане.

Издадена е заповед ЗСП/Д-С-КС/1529 О от 04.02.2020 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - К. село, с която на Е.-В. В. М. е отказана еднократна помощ на основание чл.16 от ППЗСП с мотив: „Няма доказана инцидентно възникнала жизненоважна потребност“. Предвид това посоченият от жалбоподателя факт – смъртта на дядо ѝ и за заплащане на съдебни разноски, е събитие с инцидентен характер, но, поради липса на неговото доказване, то не води до възникване на нужди по смисъла на чл.16 от ППЗСП.

Отделно от изложено е необходимо да се отбележи, че в случая дори не е

установена верността на твърдението на жалбоподателката. В тежест на жалбоподателя е да установи, че са налице условията за издаването на искания акт /арг.чл.170 АПК/. Видно от отразеното в социалните доклади, е че на адреса живеят други хора. Поради липсата на доказателства в посочения смисъл твърдението на жалбоподателя остава недоказано и не може да бъде прието за съществуващо, а процедурата незавършена.

Предвид така установените по делото факти съдът намира, че административният орган обосновано от гледна точка на доказателствата и правилно от гледна точка на закона е приел, че по отношение на М. не е налице сочената в подаденото от лицето Заявление-декларация за инцидентно възникнала потребност, като материалноправна предпоставка за отпускане на еднократна социална помощ по чл. 11, ал.2 и чл. 13, ал. 2 от ЗСП във вр. чл. 16 от ППЗСП. В този смисъл обжалваната Заповед № ЗСП/Д-С-КС/1529 О от 04.02.2020 г. на Директора на дирекция „Социално подпомагане” - К. село, с която на Е.-В. В. М. е отказана еднократна помощ на основание чл. 16 от ППЗСП, се явява постановена в съответствие и при правилно приложение на материалния закон.

С оглед на гореизложеното съдът приема че обжалваната заповед е законосъобразна - издадена е от компетентен орган и в предвидената от закона форма; постановена е в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби на които се основава, при спазване на административно-производствените правила и е съобразена с целта на закона. Жалбата се явява неоснователна и като такава, следва да бъде отхвърлена.

Водим от горните мотиви и на основание чл.172, ал.2, предложение четвърто от АПК, Административен съд-София-град, Трето отделение, 71 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е.-В. В. М., против Заповед № ЗСП/Д-С-КС/1529 О от 04.02.20 г., издадена от Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – К. село, потвърдена с Решение № 22-РД06-0056/26.03.20 г. на Директора на Регионална Дирекция за социално подпомагане – С.-град, с която е отказано отпускане на еднократна социална помощ по реда на чл. 16 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане /ППЗСП/, като неоснователна.

Решението не подлежи на касационно обжалване, съгласно чл.13, ал.6 от ЗСП.

СЪДИЯ:

